

LIX
137

Ř e ě

nad otevřeným hrobem

Důstojného někdy a Beleučeneho Muže

P á n a

Jana Szeberinyiho,

Doctora bohoslowí, baňského okolí Superintendenta a sl. církwe ew. b. štáwnické welezaslaužilého Sl. B. Kazatele

dne 13. Unora 1857 držaná.

o d

Ondřeje Wengerického,

církwe ewanj. Dwornické S. B. K.

W B. Štáwnici,

tiskem Františka Lorbera 1857.

134 137

182/82
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK DER
KÖNIGLICHEN UNIVERSITÄT
ZU GÖRLITZ
LIX 137

Welectěné pohřebni shromáždění!

Slubokým zármutkem přejati a s velikou bolestí srdce, postavili sme se při tomto otevřeném hrobě. Neb an hle! pochovati máme do něho našeho Otce a wůdce. Ten muž, který swau neobyčejně rozsáhlau učeností a vzdělaností sláwné jméno a chwálnau powěst, nejen w naši vlasti, ale i za hranicemi široko daleko sobě wyzískal; který wznessenau hodnost a úřad nadziratele aneb superintendenta w tomto prostrannem baňském okolí za 16 roků tak chwálibně zastáwal; který slawnau tauto církew ew. sstáwnickau za 38 roků s takowau wěrností a swědomitostí spravowal, jako snad žádný jiný před nim; který wysokau školu církwe této a tohoto baňského okolí tak na swém srdci nosil, jako žádný jiný z nás, aní známe, že jen jessťe nedáwno, we swém wysokém stáří, se zapřením sebe samého, dlauhau obtížnau cestu w její záležitosti do Pesti podnikl, a wšsecky marné předsaudky a daremné námítky, proti ní powstalé, tak wýmluwně a obratně tam porazil, že sme

se nad tím všickni, kteří sme ho mluvícího
slyšeli, welice diviti museli; ten 50roční údat-
ný bojovník církve nassi opusštěné; slaup a
podpora nasse: Důstojný někdy a welučený muž
Jan Seberiny, doktor bohoslowí, odebral
se dne 10ho běžícího měsíce Unora do wěčnosti.
Ach! kdožebny z nás při této newynahraditelné
ztrátě hluboce nezalkal a nezaplakal? Kdyby byl
z nás, kteří sme ho jessťe před třemi měsíci
při poswěcowání chrámu církve ew. Dwornické
tam w nassém okolí měli příležitost ctíti, po-
myslel, že se již wíce za žiwa s ním neshlédá-
me, že tak skoro nad jeho hrobem plakati a
kwílití budeme? Ach! kdyby ho nasse slzy a žá-
dosti byly mohly jen na několiká měsíců při ži-
wotě udržeti, bylby swětíl spolu s námi welice
řídka a radostnau slawností, totiž 50ročné Ju-
bileum swého kněžského úradu a wěřejného pů-
sobení. Ale bohužel! i tu se naplnilo to slowo
proroka Izaiásse 55, 8 a 9: „Nejsaut myšlení
má, jako myšlení wasse, ani cesty wasse, jako
cesty mé; ale jakož wyšší jsau nebesa než ze-
mě, tak přewyšsují cesty mé cesty wasse, a my-
šlení má myšlení wasse.“

Jako on swau práci, přes ten dlauhý čas,
který mu Pán winici wyměřil, wedl, to Wy
jeho duchowné dítky, mezi nimiž on chodil, ká-
že, o králowství božím, nejslépe znáte, to nám
zjewně ukazuje ten hluboký zármutek, kterým
jste nyní všickni sklíceni.

Zachovávejte ze tedy, prosím, wděcnau památku w srdcích wassich k wassému již oslawenému wůdci. „Zpomínejte na wůdce swé, kteříž wám mluwili slowo Boží“, píše Pawel apóstol k Židům 13, 7.

Wšak my milerádi sobě zpomínáme již takowých dobrodinců, kteří nám w tělesném ohledě něco dobrého učinili, nás w neštěstí ochránili, lačných nasýtili, opausštěných zastávali, na cestě postawených do swých příbytků přijali: mnohem více ale máme to činiti a zachováwati k nassim duchownim wůdcům a dobrodincům. „Duch zajisté jest, kterýž obživuje, těloť nic neprospívá“; řekl Pán náš u Jana 6, 63. Nechtby měl někdo jakkoli weliké, rozsáhlé zemské statky, a shromáždowalby poklady nad poklady, a odíwalby se kmentem šarlatem, dusse wšak jeho bylaby zkažená, porušená, ničemná, cozeby mu to i zde i tam prospělo? Kteríže ale zvláště wůdcowé o ducha nassého se zaujmají i potom, kdýž do žádné školy více nechodíme? Toť jsau ti wůdcowé, kteří nám zwěstují slowo Boží. Těchto tedy s wděcností sobě zpomínati máme i kdýž nás opustili a zanechali. „Zpomínejte na wůdce swé, kteříž wám mluwili slowo Boží.“

A takowéhoto wůdce utratila i zdejší slawná ew. církew sstáwnická na osobě Důstojného pána Jana Seberinyho. J neníli tedy slusná wěc, aby se ona wděčným srdcem na

něho rozpomínala, a památku jeho z pokolení na pokolení přenášela? — Aneb nebyl on ten, který rány srdce vašeho hojil, který vás v zármutcích těšil, vás pracujících a obtížených onau nebeskou mannou nasycoval, který vaše těžkosti a neřesti slovem Božím mírnil a ulevoval? Nebyl on ten, který se při radostných případech života vašeho radoval s vámi radujícími, a opět plakal s vámi plačícími, když se vaše mocná ruka toho všemohoucího Pána dotkla? Neposwěcovali on slovem Božím i vaše radosti i vaše žalosti? Nepřicházeli on s vámi sem na toto místo k vašim hrobům, když ste do nich vaše miláčky pochovávali? Nepřežehnali on vaše otce, vaše matky, vaše manželů, vaše manželky, děti k onomu poslednímu odpočínutí? Neprovázeli on mnohých v této církvi věrným krokem od kolébky až ku hrobu? Nebyl on vašim otcem, rádcem, zástupcem, přímluvcem i toho času, když ste od všech opuštěni byli. Takovéhohle muže klademe nyní do tohoto otevřeného hrobu, a ne jeden z vás domnívá se snad, že tím poslední povinnost k němu již bude vyplněná. Nikoli! nikoli! „Zpomínejte na vůdce své, kteříž vám mluvili slovo Boží.“

Proto rozpomínejtež se, prosím, vděčným uznalým srdcem na zesnulého tohoto vašeho vůdce i v jeho hrobě, a přenášejte památku jeho i na děti vaše, které tak velice miloval.

Naučte se, prosím, tento hrob pilně, aby se ve všem tom utvářeli, cokoli on mluvil vám. Přeneste tu lásku, kterou jste k němu měli a zachovávali na těch, jichžto po sobě nejbližěji pozůstavil, na jeho milované děti, aniž byste znáte, že jsou oni již opuštěné, otce opatrovníka zbavené.

Nu a tak již vznesený muži Boží, nesmrtelnými zásluhami ověncovaný vůdce a otec náš! odpočivej tise a v pokoji ve tvém hrobě! až přijde hodina, v kterou všichni, kteří v hrobích jsou, uslyší hlas Syna Božího, a půjdou ti, kteříž dobré věci činili, na vzkříšení života; ale ti, kteříž zlé věci činili, na vzkříšení soudu. Amen.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to its orientation and fading.

ZfB ME

11. Nov. 2001

Oberlausitzische Bibl. Görlitz

1002384 6